

45

ΠΡΑΞΙΝΟ

**Between debaters
Or
Talking about the Euro, the
European Constitutional
Meeting, the Convention of
Nice and finally talking
about employment**

**By Professor Const. GE.
ATHANASSOPOULOS**

The introduction of the new currency - euro – in the area of the European Union, the beginning of the proceedings of the European Constitutional Meeting, the Conference of Barcelona, the ratification of the Convention of Nice by Greece, and finally the proposals about employment of the Commissioner Ms Anna DIAMANTOPOULOU (subject, which is examined analytically by another column of the current issue), are doubtless very crucial subjects for all the citizens of the European Union and of course for the Greeks.

- It is obvious that the application of the new currency system from 1/1/2002 and the introduction of the Euro in the 12 Member – States of the E.U. is a subject of great importance, especially for Greece.

The celebrations of the Greeks for the accession of the country into the new currency system did not last. People were been awarded that the accession of Greece in the Great European family and the real convergence of the Greek

**Τοις Εντευξομένοις
Ἡ
Περί ΕΥΡΩ,
Συντακτικής
Συνέλευσης, Συνθήκης
Νίκαιας
και Απασχόλησης**

**Του Καθηγητού Κωνστ. ΓΕ.
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Η εισαγωγή του νέου νομίσματος, του ΕΥΡΩ, εντός του χώρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έναρξη των εργασιών της Ευρωπαϊκής Συντακτικής Συνέλευσης, η Διάσκεψη της Βαρκελώνης, η επικύρωση υπό της Ελλάδος της Συνθήκης της Νίκαιας και οι προτάσεις της Επιτρόπου κυρίας Άννας ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ επί θεμάτων απασχόλησης, περί των οποίων γίνεται λόγος σε άλλες στήλες του ανά χείρας τεύχους, αποτελούν αναμφισβητήτως τα πλέον κρίσιμα ζητήματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος για όλους τους Πολίτες των Κρατών Μελών της Ε.Ε., και βεβαίως και για τους Έλληνες.

Αναλυτικώς:

- Είναι προφανές, ότι η εισαγωγή και η εφαρμογή του νέου νομισματικού συστήματος από 1/1/2002 και του ΕΥΡΩ εντός των 12 Χωρών Μελών της Ε.Ε. συνεφέλκεται αφ' εαυτής ιδιαίτερη σημασία, προκειμένου δε περί της Ελλάδος το πράγμα καθίσταται ακόμμη σπουδαιότερο για προφανείς λόγους, οι οποίοι παρέλκει να αναλυθούν.

Οι πανηγυρισμοί εν Ελλάδι ήταν λιτοί και κατέστη σαφές, ότι προέχει μετά την ένταξη εντός της μεγάλης Ευρωπαϊκής Οικογένειας η ουσιαστική σύγκλιση των ελληνικών μεγεθών προς τα λοιπά ευρωπαϊκά μεγέθη, εγχείρημα όχι ιδιαίτερος ευχερές.

economy to the European one, is a large-scale undertaking.

- The beginning of the proceedings of the European Constitutional Meeting on 28 February 2002 in Brussels under the presidency of M. Giscard D' ESTAINING, consisted of 15 delegates of the Governments of the Member – States, 30 Members of the National Assemblies, 16 Members of the European Parliament, 2 Deputies of the European Commission, and 39 Representatives from the Candidates Countries, initiates a new period of speculation about the future of the E.U..

Consequently, several issues are raised on this question, as per example the idea of a powerful Parliament or a strong Commission, elected by the people of the E.U., as well as the question of the predominance of the National or European Citizenship for the population of the E.U. e.t.c.

Time will reveal the intensions and the desires. At that time, it will be proved if Mr. Giscard D' ESTAINING's proposal - "the final but of our discussions is to initiate the Constitution of Europe" – is a feasible objective or not.

- During the Conference of Barcelona, on 15 March 2002, the Leaders of the fifteen Member-States, besides the disagreements for the setting up of a prompt action military force, agreed that the structural changes would continue in order to improve the competitiveness and to strengthen the social cohesion – principles which were adopted in Lisbon two years earlier.

Additionally, the fifteen Leaders decided to set up a Credit Organization, in order to fund the development and the

- Η έναρξη την 28 Φεβρουαρίου τρέχ. έτ. στις Βρυξέλλες υπό την Προεδρία του κ. Giscard D' ESTAINING των εργασιών της Ευρωπαϊκής Συντακτικής Συνέλευσης, συγκειμένης εκ 15 Εκπροσώπων των Κυβερνήσεων των Χωρών Μελών, 30 Μελών των Εθνικών Κοινοβουλίων, 16 Μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 2 Εκπροσώπων της Επιτροπής και 39 Αντιπροσώπων των υπό ένταξη Χωρών, σηματοδοτεί μία νέα φάση προβληματισμού περί του μέλλοντος της Ε.Ε.

Τα ερωτήματα τα οποία ανακύπτουν εν προκειμένω είναι πολλά και ποικίλλα, όπως π.χ. εκείνα περί ενός ισχυρού Κοινοβουλίου, ή μίας δυναμικής Επιτροπής, εκλεγόμενης πανευρωπαϊκώς, περί προτεραιότητας της εθνικής ή της ευρωπαϊκής ιδιότητας των Πολιτών της Ε.Ε. κ.ά.

Η εξέλιξη των πραγμάτων θα αποσαφηνίσει προθέσεις και πόθους και θα αποδείξει εάν η πρόταση του κ. Giscard D' ESTAINING «ότι τελικός στόχος των συζητήσεων είναι να ανοίξει ο δρόμος για ένα Σύνταγμα της Ευρώπης» είναι εφικτή ή ευσεβής πόθος.

- Κατά την Διάσκεψη της Βαρκελώνης της 15ης Μαρτίου τρέχ. έτ. οι Ηγέτες των δέκα πέντε Χωρών Μελών της Ε.Ε. πέραν των διαφωνιών περί Ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας επέμβασης, συμφώνησαν, ότι κοινός στόχος παραμένουν πάντοτε οι διαρθρωτικές αλλαγές εντός της Ε.Ε., προκειμένου να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα και να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή, αρχές οι οποίες είχαν άλλως τε υιοθετηθεί κατά την Διάσκεψη της Λισσαβώνας προ διετίας.

Ακόμη, απεφασίσθη η ίδρυση ενός τραπεζικού Οργανισμού, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η ανάπτυξη και η συνεργασία μεταξύ Ευρώπης και άλλων Χωρών της Μεσογείου κ.ά.

- Η Συνθήκη της Νίκαιας δημιουργεί, ως γνωστόν, μία νέα κατάσταση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου, ότι μεταξύ άλλων:

co-operation between the Europe and the Mediterranean Countries.

- The Convention of Nice establishes a new situation in the European Union given that:

It provides a new system of counting of the votes of the Member – States and a new procedure of taking decisions: the Council approves a draft derived from the Commission by 258 of 342 votes and the majority of the Member - States. In any other occasion the Council decides with 258 votes and the majority of the 2/3 of the Member - States, e.t.c.

Moreover, each Member – State has the possibility to demand “double majority”, in order to define if the majority of the votes represents at least the 62% of European citizens.

In addition, the right of veto is set aside for 29 policy areas (appointments at high offices, external border control, e.t.c.), but it remains for subjects of national interest (social insurance, taxation, immigration, civilization, e.t.c.).

Furthermore, the number of the Commissioners reduces from two to one for the big Countries after 2005, as well as the number of the Members of the Parliament (For Greece there will be 22 Members of the Parliament instead of 25).

The Leaders of the fifteen Member–States disagreed on many articles of the Convention, acting rather in favor of their national than of the common European interest. With the exception of the forthcoming Expansion, the fifteen Leaders did not find ways of advancing towards the realization of the “Political Union”, or towards a decrease in the “democratic deficit”, e.t.c.

Προβλέπει αναστάθμιση των ψήφων των Μελών, αλλά και ένα νέο σύστημα λήψης αποφάσεων:

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το Συμβούλιο εγκρίνει πρόταση, προερχομένη από την Επιτροπή, για την έγκριση απαιτούνται 258 ψήφοι εκ 342 και απλή πλειοψηφία των Κρατών Μελών.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις απαιτούνται για την λήψη μίας απόφασης 258 ψήφοι, αλλά και πλειοψηφία των δύο τρίτων των Χωρών Μελών, ενώ η αναστέλλουσα μειοψηφία σήμερα ορίζεται σε 89 ψήφους.

Εξ άλλου, κάθε Κράτος Μέλος έχει την δυνατότητα να θέτει θέμα «διπλής πλειοψηφίας», προκειμένου να διευκρινισθεί εάν η πλειοψηφία των ψήφων αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 62% των Ευρωπαίων Πολιτών.

Εκ παραλλήλου, καταργείται το δικαίωμα άσκησης veto σε 29 Τομείς πολιτικής (διορισμός ανωτάτων αξιωματούχων, εξωτερικοί συνοριακοί έλεγχοι κ.ά.), διατηρούμενο, εν τούτοις, επί σειράς ζητημάτων εθνικού συμφέροντος (κοινωνικής ασφάλισης, φορολογίας, μετανάστευσης, πολιτισμού κ.ά.).

Ακόμη, προβλέπεται μείωση του αριθμού των Επιτρόπων («χάνουν» οι Μεγάλες Χώρες από το έτος 2005 μ.Χ. τον ένα εκ των σημερινών δύο), προβλέπεται μείωση του αριθμού των Ευρωβουλευτών κ.ά. (η Ελλάδα θα έχει πλέον 22 αντί 25).

Κατά του κειμένου της εν λόγω Συνθήκης διευτυπώθηκαν διάφορες αιτιάσεις, οι κυριότερες των οποίων εστιάζονται επί του σημείου, ότι οι Ηγέτες των δέκα πέντε Χωρών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έθεσαν υπεράνω όλων τα επί μέρους εθνικά «συμφέροντα» και όχι το ειδικότερο «συμφέρον» της Ιδέας της Ένωσης, (πλην «της προετοιμασίας» για την μελλοντική διεύρυνσή της), το οποίο «συμφέρον» περιλαμβάνει την «προοπτική» της πολιτικής ένωσης και την «μείωση» του δημοκρατικού ελλείμματος κ.ά.

Η Ελλάδα ως προς το θέμα της επικύρωσης του κειμένου της εν λόγω Συνθήκης ακο-

Furthermore, Greece followed the usual procedure for the ratification of the Convention: discussion between the Members of the adequate Parliamentary Committee, discussion between the Members of the Parliament in Unisom, criticism and vote. This procedure was also followed for the ratification of the Convention of Maastricht and Amsterdam. Unfortunately, there was not T.V. coverage of the debate of the Convention in the Parliament, because the channels are interested in subjects of less importance.

Finally, the proposal of the Commissioner, Ms Anna DIAMANTOPOULOU, for the ban of discriminations between the temporary and permanent employees, instead of the reaction of certain Governments, establishes a new labour status in the European Union. (See relative publication in another column of the current issue).

Therefore, the subject in question is the following: do people have to be optimistic for the future of the European Union or not? Pessimists take a gloomy view of things, because, as they said, "the Members of the European Constitutional Meeting agreed on subjects which concerned the past and not the future of the E.U."

From my point of view, optimists for the time being gain ground, because men who by nature stand between the past and the future, finally turn towards on behalf of the future and between the sunset and the sunrise, they prefer the sunset, while according to Omer, after sunset, the sun rises through the sweetest rose finger Io.

λούθησε την συνήθη πρακτική της: συζήτηση μεταξύ των Μελών της οικείας Επιτροπής του Κοινοβουλίου, συζήτηση μεταξύ των Μελών του Κοινοβουλίου εν Ολομελεία, αντεγκλήσεις, ψηφοφορία, έγκριση, όπως άλλως τε είχε συμβεί και περί των Συνθηκών Μάαστριχτ και Άμστερνταμ.

Επισημαίνεται το λυπηρόν φαινόμενο της έλλειψης ουσιαστικώς οίας δήποτε δημοσιότητας και των συζητήσεων εν τω Κοινοβουλίω και της μεγίστης σημασίας των διατάξεων της Συνθήκης, λόγω ατυχούς συγκυρίας προβολής άλλων θεμάτων τηλεοπτικών εκπομπών.

- Τέλος, οι προτάσεις της Επιτρόπου κυρίας Άννας ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ περί εξαίτησης, υπό προϋποθέσεις, των διακρίσεων μεταξύ μονίμων υπαλλήλων και προσωρινώς εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα δημιουργούν την προοπτική ενός νέου εργασιακού τοπίου, το οποίο όπως κατεδείχθη εκ των αντιδράσεων ωρισμένων Κυβερνήσεων δεν είναι ιδιαίτερος επιθυμητό (βλέπετε συναφές δημοσίευμα σε άλλες σελίδες του ανά χειρας τεύχους).

Τούτων ούτως εχόντων, κατά την προσφιλή έκφραση παλαιών Αρθρογράφων τίθεται το ερώτημα εάν πρέπει πας ενδιαφερόμενος περί τα ευρωπαϊκά θέματα να συμερίζεται την αισιόδοξη άποψη περί καλών προσεχών εξελίξεων ή εάν πρέπει να συνταχθεί με την Ομάδα των απαισιόδοξων, οι οποίοι δεν διστάζουν να ομιλούν αναφερόμενοι π.χ. στα Μέλη της Ευρωπαϊκής Συντακτικής Συνέλευσης, ότι «πολλά εξ αυτών ανήκουν στο παρελθόν και μάλλον δυσχερώς οραματίζονται το μέλλον της Ε.Ε.».

Κατά την ταπεινή άποψη του υπογράφοντος οι αισιόδοξοι κερδίζουν προς το παρόν την μάχη, έστω και «με διαφορά στήθους», δεδομένου, ότι οι Άνθρωποι εκ φύσεως μεταξύ παρελθόντος και μέλλοντος στρέφονται προς το δεύτερο, μεταξύ δύοντος και ανατέλλοντος ηλίου προτιμούν τον δεύτερο, ο οποίος επελθών ανατέλλει, κατά τον Όμηρον, εν μέσω της γλυκυτάτης ροδοδακτύλου Ηούς...